

[Morten Lange.]

og se, om de passer sammen. Det vil give et herligt arbejde. Det vil give meget pillearbejde i hver enkelt skatteadministration her i landet, og jeg tror ærlig talt, at det bliver dér, at byrden vil blive særlig voldsom. Man kunne blive ved med den slags bekymringer over disse lovforslags praktiske muligheder.

Det er efter min opfattelse klart, at skal vi nå et resultat på dette område — det skal vi, og det sjove ved det er, at det er vi enige om — bliver de, der vil gå ind herfor, også nødt til at gå ind for en sådan skatte-reform, at vi kan nå resultaterne. Ellers holder vi alle de udmærkede mennesker, vi har givet løfter, virkelig for nar. Det kan nemlig, så vidt jeg kan se, simpelt hen ikke lade sig gøre at gennemføre en fornuftig reform til afskaffelse af sambeskatningen, samtidig med at vi opretholder alle krummelurerne på vort skattesystem.

Endelig vil der naturligvis være grund til at tage en lille bitte smule tankevirksomhed i brug vedrørende spørgsmålet om, hvem det egentlig er, der skal betale, for meningen skulle vel være, at nogen skulle slippe billigere. Og hvis provenuet skal være det samme, må der jo være nogen, der skal betale mere. Det er ganske typisk, at den højtærede finansminister har skudt sig ind under den tekniske undskyldning, at det skal først være til næste skatteår. Vi kender ikke udskrivningstabellerne. Han kan altså ikke forelægge os en dokumentation af, hvem det vil ramme. Dertil kan man jo sige, at man kunne have set, hvordan det ville være blevet i år. Nå, det får vi også nok frem, når sagen nu kommer i udvalg.

Jeg har imidlertid endnu en mistanke, der bevirker, at jeg er yderligere skeptisk over for lovforslagene i deres nuværende form. Jeg tror, at fortjenesten vil vise sig at slå igen-nem på de store hustruindtægter, altså dem, der kommer til at ligge på omkring 30.000 kr. eller sådan noget lignende. Statistisk set fordeler disse sig i øvrigt på en meget interessant måde, idet de meget store hustruindtægter har en tendens til at ligge sammen med de meget store husbondindtægter. Jeg tror derfor, at den egentlige skattelettelse vil blive ydet til en gruppe, som har så store indtægter i fællesskab og hver for sig, at den i virkeligheden skulle

rammes bedre, end vi kan ramme den med vort nuværende skattesystem, retfærdigere, men alligevel bedre efter et skattesystem, der var befriet for de fradragsregler, som gør det umuligt at få progressionen ret langt ud over ca. 44-45 pct. på længere sigt.

Jeg skal konkludere som bogstavelig talt samtlige ordførere med at ville støtte den tanke, der ligger bag lovforslagene. Vi er alle interesserede i at få en retfærdig skatteordning, men har hver for sig betydelige begrænsninger i vor tro på, at man med det foreliggende kan nå målet; vi må jo se på det; det er et forhandlingsgrundlag. Folketinget er en venlig diskussionsklub, men lad os håbe, at vi når betydelige reformer som et resultat af diskussionen, så vi ikke blot får gjort disse lovforslag tåleligt, men virkelig får ryddet op i junglen.

Anne Feldt-Rasmussen: De uafhængige er enige med finansministeren i, at sambeskatningsproblemet skal løses, men så hører tilsyneladende også enigheden op.

Der er allerede sagt meget af de foregående ordførere om de foreliggende lovforslag, og det er sagt, at ordningen vil medvirke til at vanskeliggøre ligningsmyndighedernes arbejde og øge de papirdynger, der under betegnelsen „selvangivelser“ udsendes til skatteyderne i januar hvert år. Selve arbejdet med at udfylde selvangivelsen bliver i flere og flere tilfælde overladt til revisorer eller regnskabsførere, til specialister, der ikke så let overser en eller anden paragraf i vildniset, som måske betyder en smule lettelse på et eller andet område. Hvis det høje ting skulle beslutte sig til at vedtage den foreslåede ordning om særbeskatning af gifte kvinder, vil der blive endnu flere, der må have assistance til det vanskelige arbejde med selvangivelserne.

Så bliver det endnu vanskeligere at hitte ud af, hvor mange penge man skattemæssigt har tjent, idet der vil blive dobbelt så mange selvangivelser at udfylde, i hvert fald for de ægtepar, for hvem der bliver tale om særbeskatning. Er det nu nødvendigt med dette dobbelte hold selvangivelser? Hvorfor skulle selvangivelsesblanketterne ikke, som det er tilfældet nu, kunne indeholde både mandens indtægter og hustruens indtægter og de fælles poster?

Problemet med, hvem der skal under-